

Ir traģiski, ja kāds, kuram ir vara, neapjēdz, ko viņš dara un neaptver savas rīcības sekas!

Publicēts: 28.02.2022.

Eiropā divdesmit pirmajā gadsimtā nogalināt cilvēkus, spridzināt, iznīcināt ēkas un infrastruktūru ir nožēlojami un prātam neaptverami. Tam nav un nevar būt nekādu attaisnojumu. Kara izraisīšana liecina par morāles trūkumu. Mūsu kaimiņvalsts vadība ir atklājusi savu patieso seju visai pasaulei. Metodes, ar kurām Krievijas valsts cenšas panākt savas varas izpausmes, ir atsegušas melus, netīru un noziedzīgu rīcību. Beidzot, gan par pārāk augstu cenu, iespējams labāk izprast cik tuvu klāt arī mums ilgstoši pastāvējis apdraudējums. Notiekošais pierāda skaudru realitāti. Stāsts, ka Otrā pasaules kara agresija ir devusi spēcīgu mācību un pieļautā atkārtojums vairs nekad nebūs iespējams, ir sabrucis. Krievijas vara to ir panākusi un savu iedomāto tēlu pazaudējusi uz ilgiem laikiem.

Varam nosodīt, palīdzēt cietušajiem, izvērst sankcijas pret agresoru, bet notiekošais liek apzināties kaut ko smagāku. Pasaule ir mainījusies, pierādot, ka tolerances un humānisma idejas mājo tikai nelielā izplatījuma telpā, tās lēnām attīstās, bet arī klūp negatavā augsnē. Krievijas problēma nav tikai valdošā politika, bet darbīgas tautas nespēja ietekmēt savas valsts attīstības kursu. Diemžēl, savā politiskajā attīstībā Krievijas vadība ir atgrieziesies gandrīz gadsimtu atpakaļ.

Mēs bijām vienoti Latvijas valsts neatkarības atjaunošanā, atguvām brīvību, esam sasnieguši būtiskas pārmaiņas, tādas, kuras garantē dzīves kvalitāti un drošību. Izšķirošajā brīdī apstākļi sakrita ar tautas gara spēka fenomena izpausmēm. Mums jāapzinās, ka jau ilgāku laiku mūsu vienotības gars bija noplacis citu interešu iespaidā. Protams, ka pacēlumu ilgstoši noturēt nav iespējams. Pasaules miera apdraudējums dod spēcīgu impulsu jaunam pacēlumam – kopēju interešu stiprināšanā, agresijas visplašākajā nosodīšanā un nepieļaušanā. Iespējams, ka pasaules sabiedrība atrodas 21. gadsimta svarīgākās izvēles priekšā – ļaut izvērsties naida un varas izraisītai noziedzīgai agresijai vai arī paceltā visplašākā vienprātībā to apturēt tik spēcīgi, ka turpmāk nevienam

vadonim karot vairs negribētos.

Mēs vairs nevaram runāt par cenu, tas ir mūsu visu izdzīvošanas jautājums. Ir jāuzvar cīņa pret netaisnību, pēc tam var sekot izlīgums, bet piedošana būs grūta, jo pirms piedošanas vajadzētu nākt nožēlai par rīcību. Krievijas vara nav radusi nožēlot. Trešais pasaules karš ilgtermiņā mūsu civilizācijai varētu atnest visbriesmīgākās sekas. Mums ir jābūt vēriņiem, saprātīgiem un apveltītiem ar izveicību un gudrību. Mēs nedrīkstam nomaldīties uzskatos un iekrist provokācijās. Padomju režīma ietekme un izraisītās sekas nav beigušās, tās kā gruzdoša pagale var uzliesmot pie vismazākās vēja plūsmas. Tāpēc jāatceras sava vēsturiskā pieredze. Brīvība ir grūti izcīnīta un pārāk dārga! Mēs katrs vērtību nosargāšanā varam kaut ko darīt un kaut nedaudz, bet tomēr palīdzēt kopējām interesēm. Ukraina šobrīd ir gan mūsu, gan Eiropas, gan arī visas pasaules drošības jautājums!

Juris Dambis

Dr. Arch. Nacionālās kultūras mantojuma pārvaldes vadītājs

<https://www.nkmp.gov.lv/lv/jaunums/ir-tragiski-ja-kads-kuram-ir-vara-neapjedz-ko-vins-dara-un-neaptver-savas-ricibas-sekas>